

063. Vijfde Limburgs dictee (auteur: Ria Verboven)

Museumbezoek

Een amateurfotograaf in colbertkostuum parkeert zijn deux-chevauxtje voor een Noord-Hollands museum; met zijn eega, een Curaçaose mezzosopraan die in apollinische theaters wagneriaanse liederen ten gehore brengt en die tot de uitverkoren bent van het belcanto behoort, is hij op een doordeweekse dag eropuit getrokken om dit kunsthistorisch museum te bezoeken.

Het gebouw, een voormalige patriciërswoning, komt uit de omringende sporkebomen tevoorschijn als een complexe creatie die desalniettemin haar heldere contouren behoudt. De vroegbarokke hal met prerafaëlitische beelden en eclectisch meubilair neigt naar het dandyachtige, maar terzelfder tijd zie je – tenminste in je fantasie – de chique dames en heren hier binnenschrijden om in de grote zaal een bourree of chaconne te dansen.

Op een canapeetje, een tête-à-tête, ligt een antimakassar, prachtig geborduurd met een rand van lelietjes-van-dalen, en afgebiesd met indigoblauwe en turkooizen herfsttijlozen.

In de portrettengalerij bestudeert onze zangeres, die zelf mede-erfgenaam is van een schilderijenverzameling, minutieus de precieuze collectie: een douairière in lichtroze tafzij in een frambozenrood crapaudje met een collie aan haar voeten, hangt naast een vrolijke picknick in een feeëriek parkje, waar het licht het bosschage tot een hof van Eden omtovert, terwijl de portretten van sanguinische en quasigeleerd uitziende bewindslieden geen ressentiment meer opwekken.

Taferelen van vissers wier netten uitpuilen van bleien, caracoles, zeealen en andere exquise ingrediënten voor een smeulige visragout getuigen van de exuberante lichtzinnigheid van de rococostijl.

Op een achttiende-eeuwse djatihouten kist staat een reuzenschaal gevuld met vossenbessen, kruizemuntblaadjes, amaryllissen, lathyrussen en aloë's: een geurig stilleven dat zowel een milieuambtenaar als een pseudobotanicus kan appreciëren.

Ook de prehistorie is hier vertegenwoordigd: dankzij archeologische opgravingen in Zuid-Syrische necropolissen zijn hier kostbaarheden tentoongesteld uit megalithische graven, zoals een bronzen standaardbekroning met antithetisch opgestelde hanenkoppen.

Ten slotte zijn ze eropuit om het rariteitenkabinet te bekijken waar ze gefascineerd geraken door laatmiddeleeuwse kalligrafische publicaties, porseleinen figuurtjes in delfts en sèvres, segrijnlederen etuitjes, een facsimile-uitgave van een Karelroman enzovoort.

De suppoost, die hier van jongs af werkt en honderduit kan vertellen over de bijoutherieën van de Scythen en de Azteken betreurt het dat het bediendepersoneel hun geen catalogus kan offreren, maar enkel een gexeroxt foldertje in tweekleurendruk.